

WANNEER GAAT MEN NU STOPPEN MET HET DODEN VAN BABYZEEHONDEN ?

Elk jaar komen dezelfde vreselijke beelden op de eerste pagina in de pers.

Elk jaar doen de pelshandelaars gewoon verder zonder echt verontrust te zijn met het ongestraft en onverschillig in het hart afslachten van tienduizenden babyzeehonden.

Elk jaar protesteren de dierenbeschermers die ongelukkig en gechoqueerd zijn omwille van zoveel wreedheid tegen deze praktijken. En zij kunnen dit enkel met hun stem.

xxx

Dit is nu reeds 10 jaar dat het doden van babyzeehonden ons geweten overspoelt zelfs sinds 1983 de Europese Unie de Lidstaten dwingt tot het nemen van maatregelen om de invoer van zeehondenpels te verbieden.

Na een aantal vrij kalme jaren geeft Canada sinds 1996 de toelating, en dit ondanks internationaal protest, voor nieuwe dodingen op grote schaal. Dit land heeft bovendien het onheilspekkende record van het grootste jachtgebied op zeezoogdieren te zijn aangezien het in de lente van vorig jaar het doden van een jaarlijks quota van 350.000 babyzeehonden heeft toegelaten. Deze zeehonden zijn slechts enkele weken oud en hebben geen kans meer op leven vanaf het moment dat hun witte pels van bij hun geboorte verdwijnt om plaats te maken voor een zilverkleurige pels die teveel succes heeft bij de pelshandelaars.

We kunnen nu wel Canada op de eerste plaats met de vinger wijzen, met een sinister record van meer dan 1 miljoen gevangen zeehonden in de loop van de drie laatste jaren, maar Rusland en Noorwegen doen het niet slechter.

Het jaar 2005 was weer eens het schouwspel van confrontaties in de media tussen de Canadese regering en de dierenbeschermingsorganisaties vanuit de hele wereld. Het was vreselijk om zien: op enkele weken was het ijsveld van Groenland omgevormd tot een enorm groot tapijt van bloed en bedekt met krenten. De dieren werden doodgeslagen met houwelen en knuppels. En in Rusland gebruikt men het

lichaam van een babyzeehond gewoon als knots om er andere mee te doden.

Dus kunnen we niet anders dan kiezen voor de dierenbeschermers die spreken over barbaarse praktijken die men niet kan dulden en dit in onze moderne wereld die steeds meer gesensibiliseerd wordt voor milieu en ecologieproblemen.

Volgens de officiële argumentatie is zo'n jacht op zeehonden nodig omdat er een zeker evenwicht moet behouden blijven en een wildgroei van een steeds groter aantal zeehonden moet tegengehouden worden omdat zij verantwoordelijk zijn voor een vermindering van de populatie van kabeljauw die hun belangrijkste voedingsbron is.

Maar de verdedigers van de natuur zijn van oordeel dat het aantal zeehonden vanaf nu tot in 2011 met 30% zal dalen ook indien de overheden de jachtquota zouden willen verminderen in de loop van de volgende jaren. Bovendien bevestigen ze dat de populatie aan kabeljauw niet vermindert en beschuldigen de autoriteiten ervan dat ze hun visvoorraden slecht beheren doordat ze hun ogen sluiten voor de intensieve visvangst die overdreven wordt toegepast. Tenslotte beschuldigen ze de autoriteiten ervan dat ze de vissers de toelating geven om andere afzetgebieden te vinden dankzij de jacht op de babyzeehonden.

xxx

De huidige populatie zeehonden in Groenland wordt op 5 miljoen geschat terwijl er in het begin van de 20ste eeuw 10 miljoen waren. Het is dus hoog tijd om te stoppen met deze slachtingen maar de handel in zeehondenpels is niet volledig uitgeroeid op het grondgebied van de Europese Unie.

Volgens de Europese statistieken Eurostat werden er in 2003 meer dan 50.000 huiden ingevoerd in Europa. Dit zegt voldoende dat het probleem verre van opgelost is en dat er nog enorm veel werk aan de winkel is betreffende bewustmaking vooraleer de jonge zeehonden van de ijsvlakte eindelijk van een leven van een dertigtal jaren die de natuur hen heeft gegeven, zullen kunnen genieten. ■

VRIJE TRIBUNE

GERECHTIGHEID EN DIEREN

Een overwinning ! roepen de dierenbeschermers.

Een schandaal ! protesteren de veehandelaren.

En ik zeg enkel GERECHTIGHEID.

Het arrest van de 6de Kamer van het Hof van Beroep van Luik waarin het mishandelen van dieren in het slachthuis van Ciney veroordeeld wordt, is een historisch arrest op meer dan één vlak.

In de eerste plaats omdat het een einde maakt aan de klaarblijkelijke rechtsweigering van de correctionele rechtbank van Dinant die geweigerd heeft de wet toe te passen.

Vervolgens omdat het gezaghebbend zal zijn in de toepassing van de bestaande wetgeving die én naar de letter én naar de geest zal nageleefd worden. Niemand zal nog geacht worden te ontkennen dat dieren gevoelige levende wezens en geen voorwerpen zijn.

De correctionele rechtbanken van Brussel en Dinant hadden over dieren en hun welzijn ideeën van eeuwen geleden. Het was zelfs zo dat ze het voorwendsel gebruikten hebben van opnames die als illegaal beschouwd werden, om alle andere getuigenissen over de wredehanden van Ciney en Anderlecht weg te vegen.

Het Hof van Beroep heeft evenwel dezelfde standpunten aanvaard waarbij zij vaststelden dat de beelden niet illegaal genomen waren en dat ze de werkelijkheid

weergaven. Met als gevolg de zware straffen voor de gewelddadige handelaars en vervoerders.

Omdat ik zoveel jaren gewijd heb aan de verwezenlijking van de wet van 14 augustus 1986 over de bescherming en het welzijn van de dieren, ben ik verheugd te mogen vaststellen dat het Gerecht bevestigt dat deze wet zeer duidelijk is wanneer ze zegt dat eenieder die een dier heeft, de fysiologische en ethologische noden moet respecteren en, vooral, wanneer ze een gevangenisstraf en (of) boete oplegt aan hen die handelingen stellen die als doel hebben onnodig verminkingen, letsels of lijden te veroorzaken.

De handelaars van Brussel en Ciney hebben de wet opzettelijk overtreden. Die van

Ciney hebben er net de banbliksem van ondergaan. Die van Brussel zullen zich zeker niet meer kunnen onttrekken aan de opgestelde rechtspraak. En zoveel te beter. Want deze keer zal de les te denken geven. En in plaats van schandaal te schreeuwen, zouden de handelaars en grossiers in slachtvee er beter aan doen om hun ongelijk te erkennen.

Voor eens en voor altijd (en dit geldt voor alle veehouders, ten welke titel ook) zal men weten dat men dieren niet meer ongestraft als voorwerpen kan behandelen, dat het dier recht heeft op respect zelfs als het gebruikt wordt voor consumptieoelinden.

De Stichting Prins Laurent heeft het idee gelanceerd van een "Handvest van goed

geweten" dat ter goedkeuring zou voorgelegd worden aan allen die werkzaam zijn in het kader van het houden en slachten van consumptiedieren.

Een aantal correcte veehoudergroeperingen die gevoelig zijn aan het dierenwelzijn hebben reeds belangstelling getoond. Het ogenblik lijkt gekomen om een akkoord te sluiten over dit Handvest dat zou voorgezeten worden door de Stichting en door zijn Voorzitter, Z.K.H. Prins Laurent. Moge het arrest van het Hof van Beroep van Luik het element zijn dat ontbrak zodat de handelaars, vervoerders, scrupuleuze grossiers en alle veehouders met dit project kunnen akkoord gaan. ■

Roland GILLET
Ere-senator

Stichting Prins Laurent
Fondation Prince Laurent
STICHTING VAN OPENBAAR NUT

JOURNAAL VAN DE STICHTING PRINS LAURENT

EDITORIAAL

HET HANDVEST VOOR HET WELZIJN VAN DE HOEVEDIEREN DE HOOP OP EEN BETER LEVENSKADER VOOR DE DIEREN

Het Handvest voor het welzijn van de hoevedieren heeft eindelijk het licht gezien op 20 september 2006 en dit dankzij de vastberadenheid van de Stichting Prins Laurent die erin geslaagd is alle partners rond de tafel te krijgen voor de uitwerking ervan. Het is wel degelijk een succes geworden en wij zijn er zeer blij om.

Sinds haar oprichting tien jaar geleden heeft de Stichting Prins Laurent altijd initiatieven willen nemen op het vlak van dierenwelzijn om alles in het werk te stellen om erbarmelijke toestanden voor dieren aan te klagen en te bestrijden en eveneens om dikwijls de vreselijke omstandigheden waarin sommige dieren zich bevinden.

Of het nu gaat om de laffe manier waarop babyzeehonden gedood worden, de jacht op walvissen ondanks het feit dat deze beschermd zijn, de verboden commercialisering van exotische dieren, het buitensporig gebruik van wilde dieren in circussen, de vreselijke manier waarop pelsdieren in het algemeen gedood worden en zeer in het bijzonder de honden en katten uit Azië die verkocht worden onder de naam "wolf van Korea", of nog de slachtingen van Spaanse windhonden; ziedaar enkele pijnlijke voorbeelden van de onvergeeflijke wreedheid van bepaalde personen tegenover de dierenwereld, met als doel pure wreedheid of commercieel belang.

Zo wou de Stichting Prins Laurent enkele jaren geleden reageren op dit dierlijk leed omdat ze met droefheid kennis had genomen van bepaalde gevallen van mishandeling van productiedieren in sommige slachthuizen (en in het bijzonder in die van Ciney en Anderlecht) en eveneens op sommige markten en veehouderijen.

De Stichting was er erg van aangedaan en heeft onder de energieke leiding van haar Voorzitter, Z.K.H. Prins Laurent, het initiatief willen nemen tot een positieve actie om tegen zo'n onvergeeflijke toestanden te strijden om voor deze dieren een meer aanvaardbaar levenskader te bekomen.

De idee van de uitwerking van een handvest voor het welzijn van de hoevedieren was geboren.

In 2002 is de SPL begonnen met alle actoren ter zake rond de tafel te verzamelen die betrokken zijn bij deze problematiek van welzijn van de hoevedieren: veehouders en producenten, handelaren, slachters, distributeurs, consumentenverenigingen en de dierenbeschermingsorganisaties, zonder de overheden te vergeten.

De besprekingen waren geanimeerd en vruchtbaar, en duurden verschillende maanden. Er werd met veel geduld onderhandeld. De slottekst van het handvest werd op 20 september 2006 tijdens een officiële plechtigheid ondertekend, in aanwezigheid van vijf ministers, in het presti-

gieuze kader van de Koninklijke Serres van Laken. Doelstelling is om als referentie te dienen voor hen die op vrijwillige basis de intentie hebben hun productie te differentiëren door concrete acties, bovenop de wettelijke vereisten, ten gunste van het welzijn van de hoevedieren en deze te valoriseren. In een tweede fase zou een label of een erkenningscertificaat toegekend worden op basis van een lastenboek en controle door een onafhankelijke organisatie.

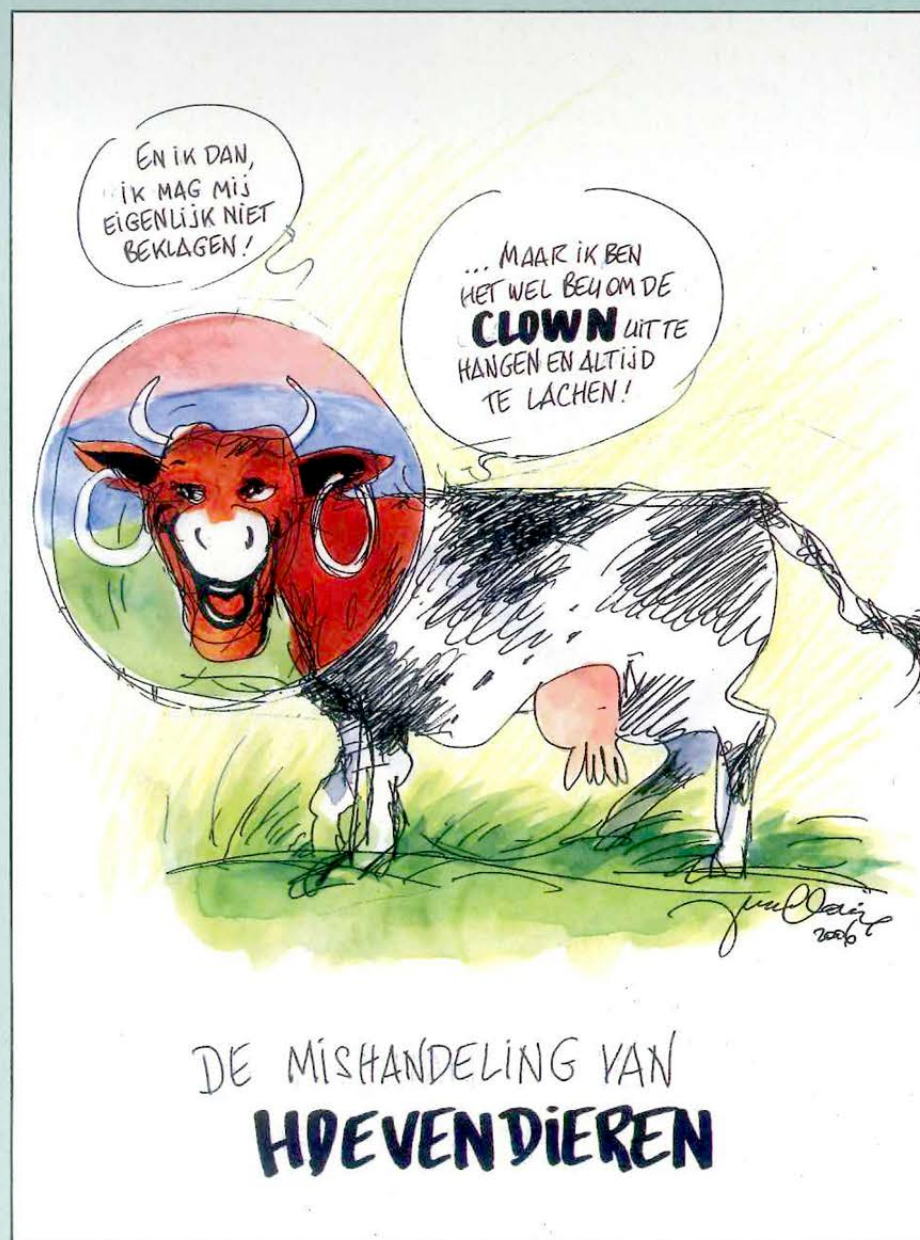
De Stichting Prins Laurent mag er fier op zijn dat zij voor de eerste keer alle actoren rond de tafel heeft verenigd die zich ingezet hebben om de productie te promoten en te valoriseren van hen die ermee instemmen om op vrijwillige basis de dieren meer te respecteren en die de intentie heb-

ben om hun productie te differentiëren door concrete acties ten voordele van het dierenwelzijn; dit met het grootste respect voor de wensen van de publieke opinie. Dit Handvest is een première in Europa en moet evolutief zijn, in functie van de evolutie van de verwachtingen van de samenleving, de ontwikkelingen van het wetenschappelijk onderzoek en de technologische vooruitgang.

Zij moet evenwel in de eerste plaats erop toezien dat er een tastbare verbetering komt in het welzijn van de hoevedieren om te vermijden dat in de toekomst nog onaanvaardbare mishandelingen zouden plaatsvinden.

De Stichting Prins Laurent staat erop om het ganse team van medewerkers aan het Handvest zeer hartelijk te danken. Zij hebben het project opgestart en tot een goed einde gebracht. En wij danken hier ook de werkgroep onder leiding van professor Jean-Marie Giffroy, bestaande uit professor dr. J.P. Beaufays, dr. Renaud Klee, baron Edgar Kesteloot en professor Frank Ödberg.

Vandaag is de eerste fase van de uitwerking van het handvest afgerond met succes. Het tweede deel, de uitwerking van een label, begint nu. Wij willen ons volledig inzetten om dat label te verwezenlijken, dat normen omvat die de wettelijk bestaande overtreffen. ■

INHOUD

Editoriaal	p1
Gala 2006	p3
Belgie verbiedt de handel in natuurbont	p5
Binnenkort komt er een verbod op de verkoop op krediet van honden en katten	p5
BPAM	p7
20 ^{de} verjaardag van de dierenwelzijnwet	p7
Adressenlijst en agenda	p8

DE ONDERTEKENAARS VAN HET HANDVEST

Rondom Z.K.H. Prins Laurent staan de ondertekenaars van het handvest: we herkennen Rudy Demotte, Minister van Sociale Zaken en Volksgezondheid van de Federale Regering; Sabine Laruelle, Minister van Landbouw en Middenstand van de Federale Regering; Yves Leterme*, Minister-President van de Vlaamse Regering en Vlaams Minister van Institutionele Hervormingen, Landbouw, Zeevisserij en Plattelandsbeleid; Benoît Cerexhe, Minister van de Brusselse Hoofdstedelijke Regering belast met Werkgelegenheid, Economie en Wetenschapsbeleid; Benoît Lutgen*; de Voorzitter van de Boerenbond; de Voorzitter van het Algemeen Boerensyndicaat; de Voorzitter van de FWA, de Secretaris van de Vlaamse Veehandelaars en Vleesproducenten - VVV; de Voorzitter van de FNVB; de Voorzitter van de Federatie van het Belgisch Vlees vzw; de Voorzitter van het Verbond voor Pluimvee, Eieren en

Konijnen vzw; de Gedelegeerd Bestuurder van de Belgische Federatie van de Distributieondernemingen; de Voorzitter van de Nationale Raad voor Dierenbescherming; de Voorzitter van de Nationale Vereniging Dierenbescherming; de Voorzitter van GAIA; de Directeur

van Animaux en péril; de algemeen directeur van het Onderzoeks- en Informatiecentrum van de Verbruikersorganisaties - OIVO; gedelegeerd bestuurder dr. Jean Bastien en de bestuurders van de Stichting Prins Laurent, de stuwende krachten van het handvest, professor

dr. Joseph-Paul Beaufays, professor dr. J.M. Giffroy, baron Edgar Kesteloot, dr. Renaud Klee en professor dr. Frank Olof Ödberg*.

*Staat niet op de foto

DE PRINCIPES VAN HET HANDVEST

Het Handvest voor het welzijn van de hoevedieren is een initiatief van de Stichting Prins Laurent die de ambitie heeft als referentie te dienen voor het geheel van de producenten en voor allen die, op vrijwillige basis, de intentie hebben hun productie te differentiëren door initiatieven ten gunste van het dierenwelzijn bovenop de wettelijke normen en deze aan te moedigen en te valoriseren door een label of een certificaat van erkenning. Dit moet kaderen binnen duurzame ontwikkeling, er is namelijk een globale aanpak nodig waarbij harmonie beoogd wordt tussen respect voor mens, dier en milieu. Zo stelt ze directieven voor die moeten toegepast worden door het geheel van de ondertekenaars en waarvan we u enkele uittreksels voorstellen.

In de eerste plaats de **richtlijnen voor de dierlijke productiesector**, namelijk: er voor zorgen dat het dier kan voldoen aan zijn specifieke behoeften en dat het in harmonie is met zijn omgeving in de breedste zin van het woord; rekening houden met de jongste wetenschappelijke ontwikkelingen op het vlak van dierenwelzijn; blijf geven van de nodige omzichtigheid bij alle handelingen met dieren.

De richtlijnen voor veehouders beogen aangepaste veeteeltmethoden aan te wenden op het gebied van huisvesting; zorgen voor voldoende beschutting tegen extreme koude, warmte en vochtigheid; de ergonomie respecteren zodat de dieren op natuurlijke wijze kunnen bewegen en voldoende fysieke oefening kunnen hebben om de goede werking van hun bewegingsstelsel in stand te

houden; op termijn pijnlijke ingrepen afschaffen (castratie, caudotomie, ...); de nodige tijd besteden aan verzorging van de gezondheid; zorgen dat de installaties technisch in orde zijn; de dieren op zulke wijze verzamelen dat hun welzijn gerespecteerd wordt; bij voorkeur rassen kiezen die beter aangepast zijn aan hun leefomgeving; beroep doen op vervoerders en handelaars die de richtlijnen van dit Handvest toepassen en tenslotte de verplaatsingen van de dieren zo regelen dat het welzijn van de dieren gerespecteerd wordt.

Foto Gaia

De richtlijnen voor de handelaars en vervoerders van dieren vragen om er op toe te zien dat de verplaatsingen in de best mogelijke omstandigheden verlopen qua duurtijd, afstand, reisweg, enz.; voor het transport de dieren klaarmaken in omstandigheden die aangepast zijn aan hun sociaal gedrag; aangepaste voertuigen en materieel gebruiken; de beladingsdichtheid in de voertuigen respecteren; de soorten van elkaar scheiden zodanig dat dit overeenstemt met hun sociaal en seksueel gedrag; de voertuigen rustig besturen.

De richtlijnen voor de slachthuizen moeten erop toezien dat de wacht-

Foto Gaia

tijd tussen de aankomst in het slachthuis en het slachten zo kort mogelijk wordt gehouden; zorgen voor een niet-stresserende omgeving tijdens het drijven naar de wachtruimten; methoden gebruiken die het snelst mogelijk een definitief verlies van bewustzijn veroorzaken; een zo kort mogelijke tussentijd tussen het verdoven en het uitbloeden eerbiedigen, ...

De richtlijnen voor de distributiesector stellen dat de verkoop van producten moet aangemoedigd en gepromoot worden die afkomstig zijn van bedrijven die het dierenwelzijn bevoordelen; de klanten informeren over de bijzonderheden en de meerwaarde van deze producten; ...

De overheid houdt er met name rekening mee dat dieren gevoelige wezens zijn; de wetgeving verbeteren op het vlak van dierenwelzijn, maatregelen nemen opdat de inspanningen waarmee de operatoren van de voedingsketen hebben ingestemd, geen verstoring van de concurrentie met zich meebrengen; voorzieningen treffen om de producenten - en hun producten - die bijkomende stappen zetten ten bate van het dierenwelzijn op te waarde-

ren; de lokale slachthuizen behouden; wetenschappelijk onderzoek aanmoedigen betreffende evaluatie en verbetering van het dierenwelzijn; informatiesessies en opleidingen voor de betrokken actoren organiseren en het grote publiek op een objectieve manier informatie verstrekken.

De richtlijnen voor de verenigingen van dierenbescherming en verdediging van de dierenrechten beogen een constructieve dialoog op te bouwen met de sector van de dierlijke productie met het oog op het bereiken van de doelstellingen van dit Handvest.

De richtlijnen voor de verenigingen van consumenten consumenten willen de consument bewust maken van en sensibiliseren voor de verbeteringen die bepaalde producenten gerealiseerd hebben en de noodzaak tot het betalen van een meerprijs als gevolg van de hogere productiekost die eruit voortvloeit.

De volledige tekst van het Handvest voor het welzijn van de hoevedieren en de lijst van de ondertekenaars is verkrijgbaar bij de Stichting Prins Laurent.

HET HANDVEST VOOR HET WELZIJN VAN DE HOEVEDIEREN IS OP WEG NAAR EEN LABEL

In september van vorig jaar, na enkele jaren met besprekingen, werd in de prachtige Koninklijke Serres van Laken het Handvest voor het welzijn van de hoevedieren voorgesteld tijdens een ondertekeningsplechtigheid waarop alle partners aanwezig waren (bevoegde overheden, sectoren van de dierlijke productie, veehouders, handelaars en vervoerders, slachterijen en de distributieketen, dierenbescherming en consumentenverenigingen).

Het werk van deze partners is vandaag evenwel verre van volbracht want op vraag van de actoren van de sector moet nu een kwaliteitslabel uitgewerkt worden dat in het verlengde van het Handvest zal liggen.

Het gaat hier uiteraard over een werk van lange adem waarbij alle actoren, de ondertekenaars van het Handvest, te velde moeten betrokken zijn die samen de wens hebben geuit dat dit label werkelijkheid zou worden.

Zo is er kort na de ondertekening van het Handvest een werkgroep "Label Welzijn" samengesteld binnen de Stichting Prins Laurent waarvan vijf en daarna zeven bestuurders die de tekst van het Handvest opgesteld en onderhandeld hebben met de verschillende partners, deel uitmaken.

Maar zeer snel werd bij de besprekingen een vertegenwoordiger van het OIVO (Centrum voor onderzoek en informatie van de consumentenverenigingen) betrokken.

Na afloop van de drie eerste verkennende vergaderingen werd een strategie uitgetekend in zeven stappen die zou moeten leiden tot de vorming van een label voor dierenwelzijn:

Ziehier de zeven stappen:

1. het opstellen van een lastenboek voor (een of) meerdere producten

met label "Welzijn" die de criteria zouden hernemen zoals vermeld in het Handvest met controle of ze conform zijn met de bestaande of in uitwerking zijnde "generische lastenboeken". Daarbovenop zullen de normen vermeld staan die aan elk criterium beantwoorden: normen die wetenschappelijk zullen moeten gerechtvaardigd worden. Deze eerste stap zal een enorm werk vragen dat erin bestaat de verschillende wetteksten en bestaande lastenboeken (generische en andere) samen te brengen, de uitwerking van de normen, de wetenschappelijke rechtvaardiging van deze normen, de evaluatie van de pertinentie van varianten bestaande uit evolutieve labels of punt per punt en eventueel de voorbereiding van stap 4 (zie hierna).

2. De validering van dit lastenboek door de producenten, vervoerders, handelaars, slachterijen en distributeurs om de haalbaarheid te evalueren en eventueel bepaalde normen te onderhandelen. Hier gaat het over

een onderhandeling die door onze Werkgroep moet uitgewerkt worden.

3. de oprichting van een werkgroep voor het opstellen van een label (samengesteld uit leden van de Stichting Prins Laurent, producenten, veehouders, vervoerders, slachterijen, vertegenwoordigers van de overheid, consumenten, dierenbescherming ...) en het opstellen van de procedure van de werking van het label.
4. het opstellen van een referentiekader met in detail de concrete modaliteiten van de controles.
5. de creatie van een logo
6. de lancering van een communicatiecampagne met de producenten en de distributeurs.
7. de mogelijke omvorming van deze teksten in wetten, vanaf het moment dat er een akkoord zal zijn tussen producenten en verbruikers.

We kunnen vandaag heel zeker stellen dat het label van de Stichting Prins Laurent op het goede moment komt, nu de publieke opinie erg positief staat tegenover dierenwelzijn.

Hervan getuigen zeker de volgende drie voorbeelden:

- de jaarlijkse opiniepeilingen van het OIVO waaruit duidelijk is dat het criterium "dierenwelzijn" dat in 2002 en in 2003 slechts door 32 % van de ondervraagden, in 2004 door 67 % van hen als belangrijk werd beschouwd.
- Zowel het Waals Gewest als de sector Rundvlees zijn bezig met de uitwerking van een generisch lastenboek voor een label welzijn van dierlijke productie.
- Tenslotte werd een studiedag met als thema "Animal Welfare - Improving by Labelling?" georganiseerd op 28 maart 2007 te Brussel door de Europese Commissie, het Europees sociaal en economisch Comité en het Duits federaal Ministerie van Voeding, Landbouw en Bescherming van de consument.

Het staat als een paal boven water dat dierenwelzijn eindelijk heel in is en dat het Handvest van de Stichting Prins Laurent als geroepen is gekomen om een leegte terzake op te vullen. Laten we hopen dat het label binnen een redelijke termijn verwezenlijkt zal kunnen worden.

VANUIT ONZE DISPENSARIA

STEEDS MEE MET DE SPITSTECHNOLOGIE : ONS NIEUW ECHOGRAFIETOESTEL : OM DE DIEREN NOG BETER TE VERZORGEN

De dispensaria van de Stichting Prins Laurent maken er een erezaak van om aan de dieren die ze verzorgen de meest performante en de meest moderne technologieën aan te bieden om hun lijden te verlichten.

Daarom werd een echografietoestel aangekocht dat geïnstalleerd werd in het lokaal voor medische beeldvorming in het dispensarium te Brussel. Ook dieren in de andere dispensaria van de Stichting kun-

nen te Brussel met behulp van dit toestel onderzocht worden. In de ambulance van de Stichting kan het dier naar het dispensarium in de Marollen gebracht worden.

Het betreft hier een belangrijke aankoop die echte spitstechnologie is. De Stichting is er fier op dat zij dit heeft kunnen aankopen dankzij de steun en de vrijgevigheid van haar leden. Met dit toestel zal een diagnose bij zeer moeilijke gevallen nog beter kunnen gesteld worden.

Wat is een echografie ?

Een echografie is een onderzoek dat steunt op het gebruik van ultrasone trillingen en dat, buiten het feit dat het eenvoudig en reukloos is, zonder grenzen kan herhaald worden, dit in tegenstelling met de radiografie die schadelijke stralen uitzendt.

Deze techniek van medische beeldvorming maakt het mogelijk de zachte weefsels te onderzoeken, met name voor het opsporen van tumoren.

Het is wel zo dat het gebruik van een echografietoestel delicaat is in de praktijk en moeilijk: hiervoor hebben onze dierenartsen een speciale opleiding gevolgd.

